СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXIII. Ч. 67. Джерзи Сити, Н. Дж., понеділок, 23. марта, 1925. VOL. XXXIII. No. 67. Jersey City, N. J., Monday, March 23, 1925. THREE CENTS

Ратункова акція в навіженій торнадом околиці починається всею силою.

ШИКАГО, 20. марта. — Ціла околиця, що в послідну середу стала жертвою страшного торнада, нині представляє сцену живої ратункової акції.

Само населенє по великій части занятє шуканєм пропавших в час бурі людий, з яких богато ще й досі не найдено, або похоронєнєм погибших жертв. В декотрих місцевостях десятки людий копають гроби; так приміром в місцевости Марфісборо, в Илинойс, треба було 40 копачів, щоби викопати гроби для 70 жертв, найдених в місті. Дехто вже почав розбирати румовища домів, щоби на їх місци ставити якесь нове пристановище.

Розміри нещасть показуються справді великі. Перші вісти про нещастя, які виглядали так сильно пересаджені, показуються тепер правдивими. Рахують тепер, що вбитих було коло 800, ранених коло 3,000, а без даху над головою коло 15,000 осіб.

На допомогу їм поспішили відділи Американського Червоного Хреста. З ними співпрацюють відділи війска, котрі удержують порядок, не допускають до рабунків, та помагають лікарям котрі приїхали щепити людий, щоби не допустити до звичайного в таких случаях вибуху пошестий.

З НАФТОВОГО ПРОЦЕСУ.

ШЕЙН, Вайоминг, 20. марта. — Межи свідками, що зізнавали вчора в процесі уряду за уневажненє найму федеральних нафтових теренів, виступав адмірал Робинсон, котрий пояснив, чому уряд не подав контракту найму до відома конґресу. Адмірал виразно заявив, що уряд предложив конґресови справу, коли конґрес уже не міг йому запобігти.

КУЛИДЖ ДОМАГАЄТЬСЯ ВІД СТЕЙТІВ ДОПОМОГИ ПРИ ВИКОНУВАННЮ ПРОГИБІЦІЇ.

ВАШИНГТОН, 20. марта. — Президент Кулидж признав, що прогибіційного закона не можна перевести в житє, як федеральному урядови не стануть допомагати при виконуванню сього закона стейтові та місцеві уряди по всіх Злучених Державах.

ПОЛІСМЕНИ ОБЖАЛОВАНІ ЗА БУТЛЕҐЕРСТВО.

СИНСИНАТІ, Огайо, 20. марта. — Велика лава присяжних суддів федерального суду постановила обжаловати за нарушенне прогибіційного закона 48 полісменів міста.

Кромі полісменів має станути на суді також десятьох сільських прогибіційних урядників. Всі вони за оплатою дивилися через палці на нарушуванне прогибіційного закона.

СИЛЬНА СНІГАВИЦЯ В КАНАДІ.

ВІНІПЕҐ, МАНІТОБА, Канада, 20. марта. — Провінції Манітоба та Саскечеван навістили нині страшні сніґові бурі. Найлютійші бурі шаліли довкола міста Брендону, де за короткий час впало снігу на 7 цалів. Зелізниці мусіли здержати в богато місцях рух. Замітно, що буря почалася, як температура була понад зером.

МАЛО НЕ ЗГОРІЛИ... ПОЖАРНІ СТОРОЖІ.

САВТ НОРВОК, Конетикат, 20. марта. — Міська рада вставновила спеціяльну комісію, яка має розслідити пожар, який вибух у пожарнім департаменті, а жертвою котрого мало не впало сімох пожарників, що тоді там спали.

СКАЖЕНІ СОБАКИ.

ПАСАЇК, Ню Джерзі, 20. марта. — Скажений пес покусав тут троє дітий. Вбив його лопатою один робітник. Дітий відставлено зараз до шпиталя.

Скажена собака наробила того самого дня немало клопоту в місті Бедфорд Гилс, в стейті Ню Йорку. Сей пес, великого росту, напав наперед на одного візника, але сей відганявся міхом. Опісля він напав на кількох других людий та кинув ціле місто в поляку. Нарешті поліція зробила на нього облаву й застрілила.

НЕВДАЛИЙ НАПАД НА БАНК.

СТІЛВИЛ, Мезуре, 20. марта. — Чотирох опришків пробувало обрабувати один місцевий банк, але допитами про нього розбудили підозріннє шерифа, котрий зорганізував зараз громаду зоружених горожан та зробив на них засідку. Коли бандити, вибігли з банку, з валізкою, повною банкнотів, та револьверами в руках, на них посипалися з усіх сторін кулі. Двох з них упало на місци, не мавши навіть часу відстрілитися, а двох других піддалося.

СУД ПОМИЛУВАВ ДВОЖЕНЦЯ.

Атлентик Сити, Н. Дж., 20 марта. — Суд помилував 19-літнього Теодора Ровза засудженого за двоженство під умовою, що він обіцює своїй другій жені удержанне що найменше на один рік. Брат обжалованого дав зараз відповідний бонд і суддя пустив засудженого на волю.

УРЯД НЕ ХОЧЕ ЗНЯТИ З КАРОЛІ ОБІЦЯНКИ МОВЧАНКИ.

Вашингтон, 20. марта. — Президент Кулидж дав до зрозуміння, що він не думає графа Каролі б. президента мадярської републики, від слова не говорити в Америці про політичні справи, якого звільнення домагалася від уряду депутація мадярських уроженців.

ОБКРАДАЮТЬ У... СУДІ.

Ню Йорк, 20 марта. — Один купець хатної обстанови, котрий ставав перед поліційним судом за невелику провину проти закона про їзду автами стратив у суді свою калитку з 300 олярами. За кілька хвилин опісля до судді зголосився з подібною жалобою мотоциклевий полісмен, котрому вкрадено в судовім будинку кілька долярів. Суддя подарував обжалованому кару, котрий втратив у суді 300 дол.

СТОРОЖІ ДОМІВ ОРГАНІЗУЮТЬСЯ В ЮНІЮ.

Ню Йорк, 20 марта. — Щоби оборонятися перед наміром властителів обнижити робітничу заплату хатних сторожів, сі послідні почали организуватися в юнію. До неї вже приступило около 100 сторожів. Всіх сторожів в Ню Йорку має бути около 25,000 Юнія має належати до Американської Федерації Праці.

ЗНОВА МОЛОДІ РАБІВНИКИ.

Ню Йорк, 20. марта. — Поліція переловила в Бруклині шайку бандитів, які від двох місяців рабували бруклинські крамниці. Найстарший з рабівників є 16 літ, а наймолодший несповна 13.

БУДУТЬ ЗАМИКАТИ ДО ТЮРМИ ПЯНИХ ШОФЕРІВ.

Бостон, Мессечузетс, 19. марта. — Палата послів стейтової леґіслятури постановила закон, що накладає кару вязниці на всіх шоферів, котрих переловлено на поводженню автом у пяному стані.

ВИМІНА.

До Харкова прибуло з Польщі 29 політичних еміґрантів українців, які сиділи в польских тюрмах, вимінані також число арештованих на Україні біло-поляків.

ЗАСУДЖУЮТЬ ПІДПРИЄМЦЯ КУЛАЧНОЇ БОРОТЬБИ.

Трентон, Н. Дж. 19. марта.— Лава присяжних суддів засідаюча в федеральному суді, признала Текса Рикарда відомого підприємця кулачних бійок, винуватим безправного перевозу образків з кулачної бійки межи Демпсі а Карпантіє. Обжалованого котрого суд засудив у вівторок жде кара до 10, тисяч дол. та двох літ вязниці.

ТАЙНА ОСТРОВА „ВЕЛИКДЕНЬ".

На Тихому Океані є невеличкий острів, що зветься „Островом Великодня". Він здавен давна притягав до себе увагу не тільки моряків, але й вчених Острів замітний тим, що заміст мешканців має на собі цілу многотисячну армію великанських викутих статуй з камення. Ті статуї, що доходять подекуди до 15 м. висоти стоять на високих педесталах. І видно з далекого океану. В середині острова є теж кілька таких статуй, але не всі вони цілі, деякі з них лежать присипані піском здовж єдиної дороги, що веде від моря до вигаслого вулькану. Рано-Рарану в середині острова. Острів цей відкрив дня 6. квітня 1882. р. голяндський адмірал Богвей саме в день великодня і тому острів так називається Цілий острів це скелиста пустеля з величезною масою печер. Земля позбавлена всякої вогкости. Води на острові нема. Можна її найти тільки в кратерах деяких погаслих вульканів Острів окружений вікном великанських великих плятформ камінних, на яких уставлені педестали, а на них статуї. Що це за статуї питаються вчені? І не можуть найти відповіді. Її можна було найти між населенням острова, яке там застали відкривці. Одначе в 1862 р. Португальці забрали все населенне в полон, разом з королем і жерцями, що були зберігачами всіх переказів, та леґенд цього острова і цих статуй. Залишилось на острові заледве кілька родин, що сховалися в печерах. 1880 р. вдалося капітанові Дютру Борне зблизитися до них. від них він довідався, що статуї ці украшують могили великих вождів племен. Вчений проф Браун, що займається дослідом того острова, твердить, що острів є останком якогось невідомого нам суходола, на якому була могутня держава і династія. З усього континенту остав саме острів Великодня, де хоронили померших королів. Населення, цього континенту було посвячене мабуть з Полінезийцями. Гіпотеза та має всі знаки правдоподібности, бо і Полінезійці теж будують великі памятники своїм королям.

УКРАЇНСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ

„Слово Польське" звідомляє: Мія. Тугут підчас дводенного побуту в Кракові конферував із політиками табору станчиків головно в справі утворення українського університету.

ЧЕРВОНІ ПРАПОРИ НА ДЕРЕВАХ.

Цікаво обходили день смерти Леніна, його визнавці в Галичині. В кількох селах дрогобицького повіту, а головно в бориславському байсені в роковини смерти Леніна (21. січня) появилися на вершках дерев, дзвиниць на на вежах будинків нафтових підприємств і на вілях нафтових „королів" красувалися картки з портретом помершого комуністичного вожда.

ПЕРШИЙ ЛЕТУН.

Двісті літ тому (1724 р.) помер в Толедо монах-езуїт Бартоломей Льогенцо де Гусмоно. Бразилієць з роду, якого прозвали „літаючим чоловіком" Прізвище припало до нього небаром. Він був направду першим, що літав у воздусі при помочи ним самим вибудуваного та придуманого апарату. Історію сучасного летунства починають 5. червня 1783 р. коли то брати Монгольфє задемонстрували в Анноре в Франції свою першу спробу літання. Одначе той початок летунства не вірний, бо саме Льоренцо де гусмано, доконав своєї першої спроби літання 8. серпня 1709 р. в Лісбоні в присутности короля Івана V. і всього королівського двора. Його лет був вповні удатний. Апарат на якому він летів звався „Пасенлоля" і мав вигляд літаючої птиці. Підносився він при допомозі нагрітого воздуха. За той експеримент св. інквізиція обвинуватила його за чарівництво. Він попав до тюрми, з якої після тяжких мук вдалось йому втекти. Скоро він і помер в Толеді.

УКРАЇНЕЦЬ АНГЛІКАНСЬКИМ СВЯЩЕНИКОМ.

В Торолд, Онт. Канада в грудни м. р. поставлений англіканським священиком перший Українець М. С. Хаврюк, родом з Великої України. В Америці був православним псаломщиком, редактором, учителем і прічером.

НАЙМЕНЬША ГАЗЕТА НА СВІТІ ВИХОДИТЬ В НЮ ЙОРКУ.

Недавно читали ми в американських часописах, що найменьшою часописю у світі є англійська часопись, що виходить в Лондоні. Вона виходить всего лиш у трох примірниках. Однак показалось, що найменьшою часописю у світі є „Українські Радіо-Вісти", що виходять в Ню Йорку. Редактором тої газети є М. Сурмач. Ся газета побила світовий рекорд найменьших газет, бо виходить лиш в одним примірнику, і на одній стороні обему 9х12 інчів. Купити або передплатити сеї газети не можна.

Велика буря і бійка у французькому парляменті.

ПАРИЖ, 20. березня. — Сьогодня промовляв премієр Ерріо у французькому парляменті в обороні закона про заборону навчання релиґії в державних школах.

Підчас його промови націоналісти і католики підняли таку бучу, що ніхто не чув його промови і він двічі мусів її перервати, а голова парляменту Пенлеве мусів двічі перервати засіданне.

Соціялісти стали в обороні Ерріота і счинилась завзята бійка, в якій пішли в рух деревяні скринки до голосовання. Сі посли, що брались розборонювати, дістали найбільше.

Вкінці соціялісти встали і всі співали марсельєзу.

Голова парляменту Пенлеве суспендував двох послів за чинну бійку, а посла Ферронеза аж військова ґвардія викинула із салі засідань.

Се була одна з найгірших сесій в історії французького парляменту.

В РОСІЇ И НА УКРАЇНІ НЕМА ХЛІБА НІ МУКИ.

МОСКВА, 20. березня. — Російський совєтський уряд замовив заграницею 370,000 тон збіжа і 242,000 тон муки, щоб сим робом зарадити недостачі збіжа і хліба, яка зростає в жахливий спосіб.

В деяких сторонах Росії й України вже тепер нема збіжа ні муки. А навіть у Москві вже бракує хліба і люди громадами вистоюють попід урядові і кооперативні пекарні, щоб діждатися кусника хліба для голодних родин. Совєтська преса в Москві силкується успокоїти населенне, запевнюючи його, що се тільки хвилева недостача хліба, яка скоро проминеться, бо влада подбає про засоби збіжа і муки.

ЗА СВОБІДНОЮ ПРОГІБІЦІЄЮ.

ЛОНДОН, 20. березня. — Тутешні газети пишуть, що 37 англійських товариств прогібіційних і тверезости скликали спільну тайну нараду, в якій взяло участь їх 117 представників.

Нарада відбулась під проводом Филипа Сновдена, бувшого міністра скарбу в кабінеті Мекдоналда.

Зібранне заявилось за проектом закона, який признав би право поодиноким громадам голосувати, чи завести у себе заборону алькоголю.

КАЙО.

ПАРИЖ, 20. березня. — Недавно помилуваний бувший премієр Иосиф Кайо, як кажуть, готується на становище міністра скарбу або і премієра Франції.

Він сподівається добитись проводу в державі зараз по упадку Ерріота і тому вже тепер старається обсадити меньші урядові місця своїми однодумцями.

ШО НЕ ЇСТЬ МЯСА.

ЛОНДОН, 20. березня. — Славний англійський писменник Джордж Бернард Шо (родом ірляндець) вже має мало не 70 літ, а чуєтся молодий і здоровий. Се завдячує він тому, що вже кільканадцять літ не їсть мяса, а тільки ярині страви. Його волос цілком білий, але лице рожеве і молоде.

ТЕНІС СЮДИ НЕ ПРИДЕ.

БРУКСЕЛЯ, столиця Бельгії, 20. березня. — Премієр Бельгії покинув свою гадку відвідати Америку і вже зовсім туди не вибирається.

СОВЄТИ І ЯПОНСЬКІ КАПІТАЛІСТИ.

МОСКВА, 20. березня. — Совєтське міністерство закордонної торговлі подає до відома, що Японія небаром забере свої війска з північного Сахаліну і тоді капіталісти зачнуть добувати там уголь і нафту.

(Остров Сахалін лежить на Охотському морі, на північний захід від Японії, а на північний схід від Зеленого Клина, себто української частини Сибірі над Тихим океаном. Південна часть Сахаліну належала до Японії від 20 літ, а північна вона була заняла за большевицьку переворот. Тепер Японія забере, згідно з договором сперед 2 місяців, відтам своє військо, а пішле капіталістів і робітників добувати уголь і нафту, а ладу буде вже пильнувати російське совєтське військо).

ВЕЛИКА ПОЖЕЖА В ТОКІЮ.

ТОКІЮ, столиця Японії, 18. березня. — Столицю Японії навістив великий пожар, який знищив 3,000 домів і оставив без даху 20,000 осіб.

Огонь вибух в одній фабриці і миттю перекинувся на цілу північно-східну частину міста, яка була відбудована по останній катастрофі землетрясення.

Погорільці потерпіли великі матеріяльні втрати, а немало теж осіб згоріло в огні.

Огонь вкінці загасило військо.

„SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays, at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРЕДПЛАТА:	
Three cents a copy.		Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ .75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Сіті і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.
За оголошення редакція не відповідає.
В Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.
Телефон „Свободи": 498 Montgomery. Тел. У. Н. Союза: 1838 Montgomery.
Адреса: "SVOBODA", 83 GRAND STREET, JERSEY CITY, N. J.

РИМ ВІДДАЄ В НЕВОЛЮ УКРАЇНСЬКУ ЦЕРКВУ В ГАЛИЧИНІ

Вчера подали ми цілий конкордат, який підписав Ватикан з польським урядом дня 10-ого м. м.

Передівсім треба зазначити, що Рим непотрібно поспішився підписувати з Польщею конкордат і признавати ним ЧУЖІ, НАПАДЕНІ ПОЛЬЩЕЮ, ЗЕМЛІ ЗА ПОЛЬСЬКІ і мешканців тих земель, католиків, за ПОЛЬСЬКИХ ПІДДАНИХ.

Дальше з того конкордату згадаємо нині бодай про отсі умови:

Арт. VIII. — В неділі і „трицего мая" священики (отже й українські греццько-католицькі священики) мають молитись за польську републику і її президента.

Се Поляки вставили ДЛЯ ПРОВОКАЦІЇ, щоб могли карати тих священиків, котрі не скривлять совістю і не будуть молитись (за здоровле Польщі і її президента). Але пощо Ватиканови було прикладати руку до тої провокації? Таж Рим повинен розуміти, що священики і вірники повинні молитись за що хотять, а не за се, за що не хотять молитись. Молитва не повинна бути силувана. (Можнаж і за ворога молитись, але як в сьому випадку, щоб Господь поміг йому забратись зі Львова до Варшави).

Арт. XI. — Папа годиться звертатись до президента Польщі перед іменованням архиепископів і епископів, щоб упевнитись, що нема проти них замітів політичної натури.

Се значить, що властиво не папа римський іменує єпископів але президент Польщі. І рішають його політичні переконання, а не характер, талан і знание особи яко слуги Христового. Чи і тут Рим мусів аж так зректися своїх прав в користь уряду Польщі?

Арт. XII. говорить, що новоіменовані епископи мають присягнути на вірність польській републиці.

Що Рим можуть такі речі обходити? Його повинна обходити вірність Церкви, а обовязки священика чи епископа можуть виконувати особи, що належать до держави, в якій живуть, або й не належать.

Арт. XIX. говорить подібне про священиків. Там кажеться, що парохиї не можуть одержати особи, котрі не дістали польського горожанства, або не вібули студій в Польщі.

Се також інтерес польських політичних чинників, польської поліції, жандармерії, контр-розвідки, але причому тут Рим?

Арт. XX. говорить, що як польський міністер предложить закиди проти священика, то епископ „у згоді" з тим міністром вирішить справу. А у випадку непорозуміння апостольска столиця доручить справу двом духовним, які разом з двома делегатами президента Польщі вирішать справу остаточно.

Іншими словами — священик крайно зависимий від польського уряду. І Рим сю зависимість піддержує.

Арт. XXI. признає надалі право патронату (право польським дідичам назначувати священиків).

Се призиання старосвітського дикого права дідичам теж віддає власть Церкви в руки усяких дідичівських опришків.

Арт. XXII. признає духовним в Польщі право бути в криміналах окремо від цивільних, а дозволяє теж їм відсиджувати кару в монастирях.

Значить. польський уряд не забув про кримінали для священиків (на се-ж провокаційні умови конкордату), а Рим се благорозумно підписав.

Вкінці польський уряд признає епископам право мати землі 180 гектарів, а священики 15 до 30 гектарів. Надвишку польський уряд „викупить" і розпарцелює між кольоністів.

Отже Рим і тут не до свого права мішається і признає польському урядови право до земель, яких не посідає, а які посідає український нарід від многих віків.

* *

Загалом Ватикан в конкордаті умовлюється з польським урядом не тільки про справи свої і того уряду, але і про справи НАРОДУ УКРАЇНСЬКОГО І ЙОГО ЦЕРКВИ, а також народу білоруського, литовського, німецького і їх Церкви, БЕЗ УЧАСТИ, ВІДОМА І ЗГОДИ ІНТЕРЕСОВАНИХ.

Розпоряджує їх справами і їх майном без їх згоди і відома.

Диктує їм вірнопідданство державі, ДО ЯКОЇ ВОНИ НЕ НАЛЕЖАТЬ, а до якої їх хвилево силою і розбоєм втягнено.

Диктує їм кривити душею.

* *

З цілого сього конкордату видно, що Рим пійшов аж занадто на руку польському урядови, не тільки приймаючи його вміщуванне і власть у справах Церкви, але й годячись на НЕМОРАЛЬНІ вимоги польського уряду, щоби священики не Поляки проти своєї волі і переконання молились за Польщу і її президента, та щоби новоіменовані епископи теж проти своєї волі і переконання присягали вірність Польщі. Ватикан добре знає, що СИЛУВАНА МОЛИТВА І СИЛУВАНА ПРИСЯГА НЕВАЖНІ, а підписав сю вимогу. Сим найбільше пошкодив свому авторитетови, який прецінь опирається на силі моральній.

* *

Вкінці треба зазначити се:

Сей конкордат є одним із сумних документів про взаємини української Церкви з Римом.

Та він більше сумний для його авторів, аніж для тих, ПРОТИ кого він був звернений. Він сумний дл яПольщі, бо показує на її безсильність, коли аж бере найвисшу владу Церкви на поміч проти нападених народів. А таксамо сумний для Ватикану, що сей уступив Польщі з великою шкодою моральною для себе.

Для Українців не страшний, бо вони, віримо, найдуть у собі доволі сили відпорности, характерности і моральности, щоб відбити сей замах.

Як Айриші, Українці мусять найти і заперти свою силу у собі як у твердині, о яку всі чужинні замахи розібються.

Не довго Українцям бути під Польщею і не довго їм терпіти наслідки подібних конкордатів.

Одно що тепер можуть найбільше відчути, се забір церковних земель на кольонізацію. Але у сій справі вже повинно усе українське духовенство і громадянство ужити усіх сил, щоб ті землі не пійшли в ляцькі руки, але в українські.

БРАНТИНГ — ЕБЕРТ.

(Від спеціяльного кореспондента „Свободи").

Майже рівночасно — тільки на відстані чотирьох днів — смерть забрала двох видатних представників европейського соціялізму. Дня 24. лютого помер у Стокгольмі провідник шведських соціялістів **Яльмар Брантинг**, а дня 28. лютого помер у Берліні перший президент німецької републики й бувший провідник німецьких соціялістів **Фридрих Еберт.**

Як люде, Брантинг і Еберт були мало подібні один до другого. Один був аристократом духа, блискучим промовцем, людиною палкого темпераменту. Другий був скромний чорноробочим, без гарної пози, без красивого жесту, без пишного слова. Брантинг трохи нагадував Жореса або Лясаля, тоді як Еберт навіть о порівнанню зі своими німецькими попередниками, Бебелем та Лібкнехтом, не витримував і був проти них людиною безбарвною.

Неоднаковими були й завдання, які історія доручила цим двом діячам. Брантинг на своїх плечах виніс шведський робітничий рух і міг справедливо сказати: „Шведський соціялізм — це я". Натомісць Еберт прийшов на готове й тільки продовжував те, що зробили до нього инші провідники німецького соціялізму.

Так саме й державна праця обох мужів була ріжною що до характеру. Брантинг двічі був міністром-президентом, а Еберт шість літ був президентом німецької держави. Але на цім подібність і кінчається, бо Брантинг прийшов до влади еволюційним шляхом, діставши уряд з рук самого короля, тоді як Еберт спинився при владі. наслідком. **державного перевороту.**

До того ж Брантинг, бувши міністром - президентом, мав під собою державу впорядковану, війною незачеплену, економічно-цвітучу. Натомісць Еберт дістав у спадщину державу розбиту й зруйновану, роздерту внутрішніми суперечностями, поставлену під обух сторонних сил.

Так, ріжні це були люди, й ріжні завдання поклала на них історія.

Єдине, що їх лучить і що дозволяє проводити між ними паралель — це те, що обидва були соціялістами.

І соціялістами **при владі.**

Як відомо останні роки сильно похитнули людську віру у всеспасаючу силу соціялізму. І не стільки соціялізму, скільки соціялістів. Особливо сумні досвіди з соціялістами при владі мали ми, східні Европейці. Щоб далеко не ходити за прикладами, досить пригадати собі наших українських соціялістів при владі. Вони показали себе повними неуками, повними нездарами, вони робили помилку за помилкою, хитались на всі сторони, кидались з одної крайности в другу. І скінчили тим, що осмішили себе й нашу державну справу...

Ще гірший приклад дають комуністи, які називають себе найчистійшими й найпровортнійшими соціялістами. Коли наші українські соціялісти себе осмішили, то це ще не така непоправима біда: зо сміха, кажуть, люде бувають. Комуністи зробили гірше: вони викликали до себе страх і огиду. Вони запровадили в своїй державі такий нечуваний і ще ніде небуваний режим терору, безправности, поневолення й знущання над широкими народніми масами, що навіть темне середновіччя здається раем у порівнанні з цим комуністичним пеклом.

Ці досвіди й приклади причинились до того, що на сході Европи поза партійними соціялістичними гуртками слово „соціяліст" звучить не дуже принадно. Одні вимовляють це слово з відтінком ненависти, другі — з відтінком зневаги. Незалежно від цього всі більше менше згожуються на тім, що соціялісти до державного керовництва не надаються. Розвалювати вони вміють знаменито, але будувати — ні, це не їх діло.

*

Майже рівночасна смерть Брантинга та Еберта тим і набирає символічного значіння що тут маємо до діла з двома соціялістами, які були при владі, а проте не викликали до себе ані зневаги, ані ненависти, ані страху, ані огиди. За Брантингом плаче ціла Швеція, від короля почавши й останнім робітником скінчивши. Про Еберта цього не можна сказати, щоб за ним плакала ціла Німеччина, бо поняття „ціла Німеччина" взагалі тепер ні істнує. Але навіть Німеччина Людендорфа — Гітлера, що досі висміювала Еберта, поширюючи дурновехі дотепи про нього та його родину, — навіть ця чорносотенна Німеччина мусить тепер признати, що Еберт має великі й безперечні заслуги перед рідним краем. Він допоміг Німеччині перебути тяжку внутрішню кризу кінця 18. року, він запобіг тому, щоб вона збольшевичилась, він проявив необхідну твердість супроти лівих і необхідну уступчивість супроти правих — і він привів німецький державний корабель цілим і непорушним з розбурханого моря в спокійну пристань.

Це мусять признати й вороги Еберта. Вони можуть собі робити всякі „віци", можуть розповідати, що пані Ебертова колись була кухаркою (подумаєш, який гріх!), що вона каже „мерці" замісць „мерсі", й хто зна які ще нісетниці. Але що соціяліст не вміє управляти державою — цього вони не посміють сказати. Де вони всі тепер були б коли б не Еберт, Шайдеман, Носке та инші поміркованні соціялісти? Ходили б де-небудь чужиною на погорілє просити, як просять московські аристократи...

Звісна річ, це не є особистою заслугою Брантинга та Еберта, що вони ліпше склали державний іспит, ніж соціялісти східної Европи. Брантинг і Еберт були **продуктами свого культурного оточення**, як продуктами свого культурного оточення являються Ленини, Зиновеви, Рикови, Раковські й Чубарі.

Але в такім разі не можна робити й загальних висновків що до придатности чи неприданости соціялістів до державного будівництва. Кожда країна має таких соціялістів, на яких вона заслуговує.

Прага, 2.березня.

Радянин.

ВИДАННЯ ГАЛИЦЬКОЇ ПРОСВІТИ.

Товариство „Просвіта" у Львові розписує пеердплату на

1. Фаховий освітний орган

НАРОДНЯ ПРОСВІТА.

виходить раз на місяць (з виімкою липня і серпня).

Передплата виносить на рік 4 (чотири) золоті. До сеї часописі як додаток буде виходити що кварталу (раз на три місяці)

2. Бібліотечний Порадник,

в якому найдуть місце відповідно впорядковані голоси й оцінка про поодинокі видання, книжки, брошури та журнали. Дотикати-ме се як найновійших книжок так і всіх тих видань, що вийшли давніще і ще легко їх набути в книгарській продажі.

Передплата річно за 4 випуски 2 золоті.

Дальший додаток се

3. „Аматорський Театр".

Се порадник для читальняних виділів, провідників, режисерів та членів аматорських гуртків.

Виходити-ме 4 рази на рік.

Передплата на Аматорський Театр 2 золоті.

За всі три часописі оплата річна 8 золотих. **Для Америки два доляри.** Для других країв рівновартість двох долярів.

Передплату посилати на адресу: Товариство „Просвіта", Львів, Ринок 10, з дописокю на котру часопись, або на всі разом, в грошевих листах або в рекомендованих листах.

ПРОСЬБА О ПОМІЧ.

До Всч. і Спр. Отців Духовних, Вп. П. Дякоучителів, Хв. Урядів Товариств, Братств і Сестрицтв і до Української Суспільности в Америці.

Слава Ісусу Христу!

Я низше підписаний осміляюся просити Вас о ласкаву поміч для спаралїжованого від пяти літ, Івана Пеций, родом з Битлі, пов. Турка, замешкалого в Sayre, Pa., 104 Garden St. Сей каліка має 4 незаосмотрених дітий і хоровиту жену.

Милостині шліть або впрост до нещасного каліки або до підписаного. За жертви заплатить Вам Спаситель, котрий сказав, що зділаємо одному з меньших братів, то Йому зділаєм.

Я зі своєї сторони дуже прошу не переходіть до дневного порядку над тою просьбою.

З поважанням

о. М. Данилович,
175 Horsehead Blvd.,
Elmira Heights, N. Y.

ІЛЬКІВ НЕ ОДЕРЖАВ ПАРОХІЇ В СТАНИСЛАВІВСЬКІЙ ДІЄЦЕЗІЇ.

Недавно обійшла всю галицьку пресу подана „Українською Радою" вістка, немов то хліборобський ватажок Ільків одержав парохію в станиславівській дієцезії, а саме в околиці Мижнева над Дністром. На се Діло пише, що, що вістка не відповідає дійсности. Кс. Ільків не належить до звязку станиславівської дієцезії і не тільки не одержав, але й не міг одержати там ніякої парохії. Кс. Ільків належить до львівської архидієцезії, в якій свого часу його суспендовано.

1894 УНС U.N.A. 1924

ВЛУЧНОСТИ СИЛА

ПОСТУПАЙМО

	Членів	Дітий
Конвенція 1925		
Apr. 7'25		
March 31'25		
March 21'25	17.450	9.910
March 14'25	17.427	9.900
March 7'25	17.405	9.890
Feb. 28'25	17.388	9877
Feb. 21'25	17.367	9.805
Feb. 14'25	17.293	9.794
Feb. 7'25	17.235	9.740
Jan. 31'25	17.202	9.706
Jan. 22'25	17.202	9.601
Jan. 15'25	17.139	9.609
Jan 8'25	17.105	9.547
Dec. 31'24	17.011	9.510
	26.521	
Dec. 21'24	16.757	9.500
Dec. 14'24	16.549	9.338
Dec. 7'24	16.502	9.317
Nov. 30'24	16.407	9.200
	25.607	
Nov. 23'24	16.200	9.050
Nov. 16'24	16.059	8.968
Nov. 9'24	16.048	8.954
Oct. 31'24	15.952	8.900
Oct. 20'24	15.755	8.750
Oct. 12'24	15.748	8.742
Sept. 31'24	15.725	8.720
June 31'24	15.700	8.580
Dec. 31'23	14.790	7.663
Dec. 31'22	12.427	5.883
Dec. 31'21	11.815	5.124
Dec. 31'20	12.237	5.058
Конвенція 1920	12.080	4.451

ОРГАНІЗАЦІЙНА ПЕРЕПИСКА.

Від. 147. Ми знаємо дуже добре, що поправки робити неналежить до приємностий і тому ми їх не для приємности, але для конечности робимо. Помилки є людська річ, а поправки обовязок. Половину помилок обминулобися, як би ми могли придержуватися засади того кравця, що десять разів міряє заким раз вкрає. О тім повинні памятати всі секретарі передовсім при висилці всяких актів до гол. канцелярії, а переважно треба уважати, щоби назвиска членів і нових кандидатів подавати коректно, бо поправки назвиск се найболячійша справа. Від. 147-мий зробив дійсно гарний поступ в теперішній кампанії.

Від. 155. Щоби отримати точний спис членів-організаторів, котрі в біжучій кампанії єднанием нових членів прислужились, вистарчить на найблисших місячних зборах посписати хотя членів в сій кампанії, то є в часі від вересня 1924 до тепер, нових членів приєднував. Треба списати імена членів-організаторів і тих новоприйнятих, після того кілько хто нових членів придбав. Того конче потрібно для зладження точного виказу заслужених членів в сій кампанії. І се дуже легко зробити. Се можуть і повинні зробити також ті відділові секретарі, котрих урядованиє зачинається від початку сего року. Правда, що декотрі секретарі з минулого року точно значили аплікації хто їх організує, але більшість того неробили і тому тепер потрібно посвідок аби остаточно докладний спис організаторів мож зладити і оголосити. При тій нагоді проситься всі відділи до кінця місяця марта 1925 р. прислати свої викази своїх організаторів, так як з кінцем сего місяця ювилейна кампанія скінчиться, а весь загал членів певно буде хотів мати точне з не їсправозданиє.

В. 167. На запит чи може вступати такий член, що несподієся в Злучених Державах довго перебувати, але має замір виїхати до Канади, і чи в такім разі мігби взяти перестувний лист до котрогось з канадійських відділів У. Н. Союза. Відповідаємо, що в Канаді наших відділів мало але Українців там досить, щоби в кождій укр. кольонії відділ У. Н. Союза засновати можна.

Правосильний член У. Н. Союза, коли переноситься в сторони Зл. Держав або Канади де нема наших відділів, доси посилають свої вкладки до відділу до якого вступили, доки їм не вдасться заложити нового відділу в своїй новій місцевости. Такі позамісцеві члени перед виїздом зрікаються прав до місцевої каси на тій підставі, що відходять з під контролї відділу, однак прав до У. Н. Союза ніколи зрікатися немають потреби.

В. 171. Екзекутива У. Н. Союза ніколи невідмовляє і дуже часто на просьбу відділу, ухвалену на місячних зборах і підписану відділовим урядом, зізволяє на виняткове приниманиє наново таких членів, котрі через брак заробітку мусіли перестати платити місячні вкладки, як що повертаючий звертає залеглі вкладки в уряд відділу засвідчає добрий стан здоровля так, що з сего боку організації негрозить небезпека підступу. В такий спосіб можете приймити і Чабаринока.

В. 179. Табельки вичерпані, а нові друкуватися будуть а женісля конвенції.

В. 192. Щоби до ріжних кляс обезпечення в У. Н. Союзі недіставалися члени, котрих після їх віку і калькуляції наших вкладок до таких кляс приймати неможна, вимагаєся метрики уродження. Наші люди головно старші часто точного свого віку незнають. Найчастійше рахунок свого віку гублять жінки. Метрика для провірення точности віку є конечна тоді, коли хтось хоче бути принятим до найвисшої кляси після його віку та наколи він приступає до висшої кляси, до якої його можна приймити хочби він і помилявся о пару років, то в такім разі можна обійтися без провірювання віку. Увага видрукована на аплікації, щоби долучити метрику уродження, если кандидат мущина понад 40 літ має а женщина понад 35, є на се, щоби провірити їх вік до котрої найвисшої кляси їх приймити можна. Та коли то є кандидати до нисших кляс, то з огляду на трудність предкладання метрики можна приймати і без метрики. Іншими словами: коли хто прм. неподен метрикою доказати, що його ще можна приняти на $1000 обезпечення, то нехай приступає на $750 без метрики. То само відноситься і до інших кляс. На інші Ваші запити будемо могли відповісти аж по конвенції.

В. 235. Коли делегати повинни виїхати, аби на час приїхати на конвенцію, найліпше відповісти потрафить агент желізничої стації. Кождий делегат, коли сам того незнає, то повинен довідатися від агента своєї желізничої стації, коли йому треба виїхати зі своєї місцевости, аби до Рачестер приїхати так, щоби вже рано дня 6-го квітня там бути. Що до інформації якими стріт-карами дістатися до галї конвенційної, то сею справою займуться як завше бувало місцеві Союзовці так, щоби делегатів зі стації желізничої до галї спровадити. На стації желізничій в Рачестер очікувати буде делегатів комітет, зложений з членів рачестерських відділів У. Н. Союза, і поможе делегатам знайти відповідні кватири на час Конвенції.

Від. 297. В. Б. Ухвали відділу муситься виконувати. Коли члени ухвалять баль і кару на неприсутних, то тая ухвала мусить бути виконана. Те саме відноситься до похорону без огляду, чи член умер природною смертю чи сам собі життя відобрав. Раз коли западе ухвала більшости членів в потребі члена взяти участь, то всі члени тій ухвалі повинуватися мусять, або заплатити ухвалену кару. Такі справи є цілком зависимі від ухвал членів відділу і в таких справах тільки до тих членів на зборах апелювати треба.

В. 363. 1. Вік обчисляється після дати уродження і дати вступу рахуючи не лиш скінчені повні роки як на американських горожанських паперах, але також місяці і дни з тим, що надвишку повних літ понад шість місяців, числиться як цілий рік. 2. Дитина, коли переходить з молодечого департаменту до старших членів в місце лікарського свідоцтва залучає до аплікації свою діточу грамоту. 3. Статутів молодечого департаменту не розсилалось досі тому, що вони потребують еще одобрення конвенції. При переводженню референдум в справі молодечого департаменту висилалося до кождого відділу шкіц статута мол. департаменту. Після конвенції, буде видано новий статут, обнимаючий департамент молодечий і старших членів разом в одній книжці.

КОНВЕНЦІЙНІ ПРОЄКТИ.

175.

Віксбері, Па.

Читаючи проєкта членів і делегатів У.Н.С., бачу, що як звичайно є добрі гадки, але і злих не бракує.

Моя ціль не є критикувати, ані хвалити проєкти. Будуча конвенція вирішить, що буде найлучше для членів У.Н.С.

З причини, що з Пенсилвенії дуже мало до сеї пори подано проєктів, хотяй тут найбільше є відділів, як рівнож того нещасного робітництва, котрого життя в майні загрожене кождої хвилі, він не має часу подумати над організаційним проєктом. Однак той майнер знає свою судьбу, і кождий, хто лише почуває себе Українцем належить до нашої організації У. Н. С., як рівнож сподівається, що по його смерти стане дійсним опікуном його родини.

По моїй гадці дійсним опікуном може бути тоді, наколи нетільки, що виплатить посмертне дітям по батькови, чи матери, але рівночасно, щоб заопікувався ними, та не пустив їх на загибіль поміж чужих людей.

Пишу це задля того, бо і в нашій місцевости є сироти, котрі примушені були піти до польського сиротинця, бо нашого нема; хоть є то на стільки нема місця, та ще й для майнерських дітей. Серце розривається, коли подумати, що український цвіт, що мавби колись стати на сторожі свого рідного народу і тільки задля того, що не віримо в свої сили і не маємо своєї власної институції та віддаємо українську кров ворогам свого народу, чи не гір Татар робили їх Яничарами.

Той мій проєкт найголовніше опирається, що до сеї справи.

1. Конечно постаратися, щоб побудувати сиротинець; справа то правда не легка, однак на світі нема нічого неможливого, тільки доброї волі, а все легко піде; фонди на згадану ціль можуть бути двоякі, добродійні і примусові.

Наші Українці в Америці могли зложити 120 тисячні фонди і бонди з котрого майже жадного хісна нема, то на таку ціль як сиротинець бодай чи не більше зложуть, тілько, щоб будучий уряд і наш орган „Свобода" на будуче заінтересувалися цею институцією. Другий фонд примусовий, щоб був від членів У.Н.С., щось в році податку, щоб кождий член обовязково платив, що три місяці 25 цнт. то принеслоб велику суму, бо поверх 17,000 дорослих членів, то все будь найменче 14,000 дол. річно. Так другі народи роблять і ми не повинні остати позаду, та все спускатися на чужу ласку.

2. Много проєктодавців піддає гадку, що до членів, що платять довгі роки, аби їм зменшити місячні вкладки. Це неможливо, бо коли почислити, що член платить місячно, то він не зложить на стільки. Ми не можемося дивити на американські бенефітові товариства, бо ці не майть жадних фондів, як ми прим. народний і всякі інші, але за те миб зробили велику користь, колиб можливо зробити так званих „лайф полісі", специяльно для нашої молодіжи. Це бувби одинокий спосіб згорнути українську молодіж і на ник колись організація буде опиратися.

4. Делегати повинні піднести справу параграфу 111. Змінити його не треба, а тільки, щоб в цілости на будуче його виповняти.

5. Лікаря до оглядин нового члена, щоб назначив виконавчий комітет в порозумінню з відділом в кождій місцевости, як рівнож, щоб лікар був платений У.Н.С., а не членом, як було до тепер. З того втрати не буде, а користь велика, бо такий лікар не буде так дбати за доляри від члена, як тепер часом буває, що навіть умираючого признає „Ок", на чім нераз Союз богато терпить.

6) Екзекутива на будуче, щоб не мала права без порозуміння з членством репрезентувати У.Н.С. в жадній політичній, або релігійній організації, бо ми маємо членів всяких переконань і такий поступок доводить до колотнечі.

7. Орган Свобода, щоб виходила на 6 сторін друку в чисто українськім радикальнім дусі а пята сторінка, щоб була специяльно для женщин, ми маємо майже половину женьщин в У.Н.С.

Женщина в Америці, пізнала, що вона не є тільки орудієм мужчин, але нарівні з ним має брати участь, як в домашнім, так і громадськім життю. По друге ми мусимо признати, що тут матерій більший обовязок виховати дітий в Українськім дусі, як батька.

Батька доля жене, як не в майнах, то в фабрику та цілий день, а матір все таки з дітьми і наколи вона сама не буде свідома, то тим самим і дітий не зможе добре навчити. Маєте, всі женщини інших народів мають в часописях якусь часть присвячену і для них тільки наші ні. Ними мало хто інтересується, хиба тільки ріжні гумористичні газетки, або календар. Проте делегати повинні взяти ту точку під розвагу а певно се принесе богато користи, бо наші українські женщини будуть освідомлюватися і певно жадна з них не опустить „Свободи", щоб єї не перечитала, коли буде знати що там є і для неї щось написано.

Шеста сторінка Свободи, щоб була для наших дітей, приміром всякі розривки, як рівнож цікаві діточі укр. історичні оповідання.

8. Щоб час до часу поміщувати в нашім органі імена тих, що побирають стипендії від У.Н.С., бо ані ніхто з членів не знає, хто і кілько побирав і чи взагалі, котрі з них відплачуються У.Н.С. за його поміч. З того буде користь для членів, та що будуть знати, кілько мають людий, що за їх помочю вийшли на люди, і рівночасно така буде, як раз солею в очах тим, що місто відплатитись зістали ворогами У.Н.С., як рівнож і України.

9. Уряд вибрати новий, хотяй би задля того, щоб поміжи членами не говорилось, що наш старий уряд зарегістрований, то ніхто його не може скинути; може другі еще лучше перепровадять роботу, а в другім разі, як каже пословиця, що в кождий день пироги проїдяться.

Желаю шановним делегатам великого успіху, щоб у згоді і любві поліпшити нашу організацію і рівнож винесли славу і користь для неньки України.

Петро Лявний, дел. від. 99.

176.

Ансонія, Конн.

Відповідь на „проєкт".

В 51. ч. Свободи, ч-го марця, 1925 в проєкті підписаним Данилом Шкурат член 10-го відділу дає під розвагу делегатам таке:

„Если знайдеться такий делегат, аби делегатка, щоби ходив по кутах підчас павзи, і обиджував якогось делегата, як се було на 15-ій конвенції, щоби підорвати до него довіре, то щоби такого делегата, чи делегатку, виявити і перексна-тись о правдивости чи обида справедлива, чи ні. Если покажеться, що обида несправедлива, то нехай конвенція такого делегата відошле там звідки приїхав". На це завважаю, що не знаю звідки д. Шкурат може про це писати, коли його на послідній конвенції не було, позаяк делегатом згаданого відділу був д. Г. Курав з Дербі Конн.

2. Щоби відділ не мав права висилати, делегата, який не буде числив 25 люда.

Дописуватель знає, що в його місцевости є 3 відділи і один з них такий, що одиниці тримають і числить 16 членів. Той відділ був зорганізований при сестрицтві св. Єлени (262), але через незгоду сім членкинь виступили, а головний уряд змінив чартер і назвав товариство „Любов" і то сталося 1921 р. Як раз 4 роки минуло. За той час відділ має 1 дорослих членів, а 18 дітей і той відділ купив бон оборони Галичини за 10 дол, а тота делегатка зорганізувала до У.М.С. понад 25 членів, окрім діточого відділу і буде організувати, бо то не для єї користи, а для користи тих членів, що забезпечуються і для добра організації.

А тепер ми урядники малих відділів працюємо так, щоби відділи виросли великі, щоби все мали право делегатів висилати на конвенцію У.Н.С.

Кождий то добре знає, що жаден відділ не повстав відразу великим.

Одна з 16 членів і делегатка згаданої 15-ої конвенції.

177.

Бейон, Н. Дж.

З нагоди наближаючоїся конвенції У.Н.С., піддаю під розвагу моїх пару проєктів шан. делегатам:

1. Член, котрий платить до У.Н.С. через пять літ, колиб був нездібний до роботи, і не мав чим заплатити рамент, щоби такого члена не суспендувати і не виключувати з організації, тільки, щоби головна каса платила за него вкладки, аж поки член не виздоровіє.

Бо коли член платив до У.Н. С. за молодих літ, а на старі літа його викенеться з організації, то такий член не тільки, що стратить право до посмертного в У.Н.С, але стратить, також нагоду вступити на ново, чи до Союза, чи якої иншої організації, бо як знаємо, старих людей жадна організація не хоче принимати.

2. §. 237 повинен бути поправлений на користь членів, котрі хотять перейти до висшої кляси посмертного.

Бо член припустім вступив до У.Н.С. в в 25 році життя на 500 дол, а коли підвисшає в 35 році на других 500 дол. то на мою думку член не підвисшає посмертного тільки вступає, яко новий член. Отже, я думаю, що шан делегати возьмуть висше згаданий параграф і поправлять, як слід.

3. Що до проєктів, котрі жадають, щоби яка часть посмертного була виплачена за життя члена, я гадаю, що то не можливе, бо сама назва говорить, що платимо на фонд посмертний, а если платимо на фонд посмертний, то таки нам належиться, аж по смерти, а не за життя.

4 Також можна побачити богато проєктів, щоби У.Н.С. перемінив правила на полісі, щоби виплачував по 20 роках на спосіб, як то є в американських асекураційних компаніях. Оно можливо булоби ліпше, я не перечу, тільки мені приходить на думку, кілько то прийшлоблся нам платити, еслиб зайшла така зміна.

Припустім, член маючи 29 літ платить до У.Н.С. місячно 1.75 1,000 дол., а еслиби прийшло до зміни, то той член мусівби платити, що найменше 4 дол. місячно.

5. Табелька У.М.С. повинна бути змінена в такий спосіб, що коли дитина платить через 4 роки, то в разі смерти, її щоби виплатити ціле посмертне, т. є 400 дол.

6. Принимати до У.М.С. дітей нечленів, як також дітей, котрі укінчили три місяці життя, а не чекати. аж буде мати один рік.

7. Сиротинець конче потрібно для сиріт У.Н.С. Моя гадка є, щоби справу сиротинця дати членам під референдум, щоби вони самі сказали, , чи їм такий сиротинець потрібний чи ні.

8. Що до головного уряду, то можемо сказати, що маємо добрих робітників, котрі працюють з цілою силою для добра У.Н.С. і його членів.

Если будемо мати на далі таких робітників, то певно наш У. Н. С. до 17-ої конвенції подвоїться.

На закінчення бажаю, якнайкрасшого успіху гол. 16. конвенції.

Бирич Андрій, секр. від. 213.

178.

Гленфілд, Па.

Піддаю під розвагу слідуюче:

1. Що до сиротинця, то є дуже потрібний. Моя думка є, щоби У.Н.С. закупив більший обшар, не розходиться де, й в котрім стейті, се має бути, де тільки можна купити урожайної землі від 1000 до 2000 акр. Хотяйби троха і ліса було, бо і ліс має свою вартість, де почнемо можем побудувати дім убогим союзовцям, котрі вже не можуть собі на хліб заробити, бо вже старі в роках, і не примають до фабрик, або каліки. Там они будуть пару годин денно, таку роботу, яку будуть могли і самі собі на хліб заробять. Як також там помістити сироти по померших членах У.Н.С. По моїй думці такий обшар землі мігби сам себе утримати,

Гроший з каси У.Н.С. не можна се дати, бо такого фонду нема, Але пожичити, а вложити там Союзові гроші то можна, бо се буде власністю У.Н.С.. Також можна вибрати шери по 5, 10, або 25 дол, то я уважаю, що кождий член У.Н.С. таку шеру купить, бо ніхто не знає, яке кого нещасте чекає, а розуміється така шера, то буде кождому свідоцтвом.

2. Що до урядників У.Н.С., то Шановні делегати зідуться на конвенцію, щоби заплатити кождому по заслузі його.

3. §. 167. повинен бути направлений, бо він звучить, що за утрату двох очий У.Н.С. виплачує [illegible] не добре. [illegible] ловік вже не здатний до жадної праці. Отже моя думка, щоби такому чоловікови дати його ціле посмертне, за утрату обох ніг, або убох рук також йому виплатити ціле посмертне на яку суму був обезпечений, бо такий каліка вже ніколи не заробить, щоби утримав сам себе і ще платив місячні вкладки до своєї смерти.

4. Члени, котрі дожиють 60 років і вичерпані з сили, що не можуть уже працювати, і нема кому ними заопікуватися, для таких треба постаратися о місце, де они малиб жити і членами бути до смерти своєї.

5 Член У.Н.С., на випадок безробіття, як не може заплатити два місяці місячних вкладок, його суспендовується а на третий місяць виключується. Се не добре, буває, що відділ цілий виключається з тої причини,, що не має заплатити місячної вкладки, і такий відділ підлягає суспендації, а далі слідує виключенне, хотяйби хотів істнувати.

Моя думка така, коли відділ, а й член відділу, хоче бути в організації, а не може оплатитись з якої причини, то щоби йому відібрати право запомоги, доки не підійметься і не заплатить, а не суспендувати, а відтак виключати.

6. Ліни треба знести, бо то кривда старим членам.

7. Фонд народний має бути підвисшений з 3 на 25 цнт. і має бути уживаний тільки на народні ціли.

8. Головні урядники, щоби не діставали подвійної платні, як се буває, бо то за дуже два гриби в один борщ.

9. Часопись Свобода, щоби виходила, так, як виходить, на 4 сторін через пять днів, а шестого дня, с. є в суботу, на 8. ст.

10. Конвенція, щоби відбувалася в одним місті, і що чотири роки, як і до тепер.

11. Члени молодечого Союзу щоби діставали місячну газету українською і англійською мовою.

12. Бажаю пов. делегатам всього, що їм буде потрібне до праці для добра У.Н.С., як також для добра загально українського народу.

Ілько Роздай, член від. 118.

179.

Клівленд, Огайо.

Під розвагу шановним делегатам іделегаткам.

Коли зідуться з усіх сторін Америки наші рипрезентанти, то не хай тямлять, що вони не поїхали не лише подивитись на Рочестер, але робити діло для У.Н.С.

1. Щоби часопись виходила на далі в такім обемі, як виходить, тільки, щоби трошки ліпше подавала просвіту нашим робітникам тут в Америці.

Членів принимати до У.Н.С. безплатно.

Дітий принимати до молод. департаменту не лишень членів, але і не членів. на тім нема ріжниці, лише жадної втрати.

Календарі, видавати для членів коштом У.Н.С., як різдвяний дарунок.

Конвенція, щоби відбувалася що 4 роки.

Що до уряду то залежить від [illegible] данню, коли покажуться, що щиро працювали для загалу і У.Н.С. нехай сю справу розберуть і залишить заслужених людей надалі..

Щоби більше фондів не накладати на членів, бо тих за богато. Дієти повинні ухвалити на довший час, а не на кождій конвенції окремо. Так то делегати ухвалюють собі сами, а де ж хто, видів, аби хтось хотів собі зле.

Інспекторів знести, бо вони цілком не помагають нічого, колиб конче було треба, то вибирайте таких людей, котрі розуміють пояснити справу У.Н.С. а не так, як дотепер було що мало що розуміють про справи У.Н.С..

На сім закінчу, і дай Боже найліпшого успіху делегатам на слідуючій конвенції У.Н.С.

Стефан Модний. член. від 251.

180.

Олифант, Па.

З нагоди зближаючоїся конвенції У.Н.С. хочу поділитися кількома гадками з членами і делегатами для добра нашої організації.

Шановні проєктодавці пишуть богато на тему, щоби за життя посмертне дістати. А я скажу, що всі полекші, виказувані в ріжних проєктах виходить таке; на старші роки звільнити членів від плачення вкладок, календар давати за дармо, Свободу побільшити в двоє єще і недільне число видавати з „фонами", для дітий газетку. Дітям вплачені гроші, як діти доростуть і перейдуть в старші члени звернути ще з процентом. Дати привілей, щоби підвисшити посмертне членам і рахувати від першого вступу місячну вкладку (розуміється пропорціонально від висоти посмертного). Пропонують сиротинець, приют для старців, Висшу школу, ріжні пожички, і ін. подібні благодатя, ім'я їм легіон! Нехай дасть У.Н.С., але підвисшати нічого, бо і так є досить „здирства"!

Читаючи такі ріжні комбінації мається враження, що декотрі проєктодавці не дуже то критично дивляться на дані справи.

Жадають попросту неможливостий, бо хотять чуда творити. Не хочу входити в то чи такі полекші можливі до впровадження зі сторони властей стейтових, асекураційних, нехай дехто з компетентних в таких справах скаже своє слово. Алеж такой простий розум, говорить, що можна то можна, а що ні, то ні.

Всіякі институції фінасові асекураційні найперше стараються себе зміцнити і їх шеровці, чи стакголдери дуже радо на тое годяться, мотивуючи, що розвій, зріст, сила одної институції залежить від її фінасів. З ріжних справоздань видимо, що вони навіть зисків з надвишки не розділюють, а все будують зелізний фонд чим найсильнійшим. Правда, декотрі „лайф Іншуренц" (Мутналь) дають малі дивиденди для своїх членів, але [illegible] там платити [illegible] рік, наперед, де ті гроші і процент принесуть!

Шановні делегати повинні [illegible] добре застановитись над тими ріжними уліпшеннями і добрими условями для членів. В першій мірі мусить дивитися, які великі зобовязання має У.Н.С. взглядом своїх членів. Возьмім на примір лише одну тисячу членів обезпечених по 1000 дол.. Кождого зобовязанне в виді посмертного винесе один міліон дол. А ми так чванимося міліоновим фондом! Дехто скаже дурниця прецінь всі нараз не пімремо. Правда, але і не можна загваратувати, або визначити що ось того року тільки й тільки має вмерти, а більше ні, бо нам так виходить; Правда, що не можна?! Великі асекураційні компанії обчислюють смертність пересічно і може їх статистика точна,, але є і надзвичайні випадки, як інфлюенція і інші катастрофи, і то все треба мати на увазі, що ми всі члени є співвласниками У.Н.С. і мусимо так числитися, як зі своїм власним майном; будувати, а не руйнувати. Правда, що умілий заряд теперішнього уряду з льокованем фондів, в бондах і моргечах приносить значні відсотки, але [illegible] но є на приміті, щоби дані фонди зростали і були вистарчаючими в обовязаннях.

Справи сиротинця [illegible] лої ваги. Добре би було мати власний сиротинець. Тут стотисячний фонд на закупно не є пересаджено, алеж удержання кількож буде коштувати. Добру гадку піддає Т. Стоякевич в ч. 49. Свободи, щоби всі українські організації за таке діло взялися, хоч вже здається й пробували, але без успіху, не завадилоби еще раз спробувати.

На конвенції вибрати осібний комітет, в справі сиротинця, бо [illegible] потребує чим найбільшої кооперації і контролі.

Що тичиться видавництва Свобода, то треба перш почати на конвенції стисле справоздання менаджеру о скільки теперішні фонди позваляють, то і поліпшити видавництво, що до обему, о скільки се можливе; але підвисшати фонд на газету не є пожадано.

Гадка д. Капітули, що до „Ендавмент полісі" чи там 20-літної асекурації, заслугує на поперте. То є добрий крок наперед в розвою У.Н.С..

Після проєкту Василя Гришка і богато других, щоби „ліни" котрі тяжать на старих членах скасувати, я казав би, що шан. делегати то повинні безусловно ухвалити, бо так було прообіцяно підчас реформи. Союза і тим самим теперішний уряд „додержить слова", як влучно висловився Д. Капітула в ч. 50 Свободи.

Цілком нічого нікому не зашкодить, як конвенція булаби відложена на 27 квітня, після проєкту тов. в Перт Амбой, а більшість делегатів буде з того задоволена, так, що нема що над тим аргументувати.

А то готові делегати на 6. квітня в Рочестер попереходжуватися, бо то еще не буде тепло і ліпше лицювати буде, коли конвенція відбудеться по святах.

При тім бажаю шан. делегатам, як найкрасших успіхів на 16. гол. конвенції У.Н.С.

Д. Комин. член від. 86.

ДОПИСИ.

—o—

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Беріться до будови кооперативних домів.

Свого часу була допись п. П. Задорецького в „Свободі" про будову кооперативних домів. Як мавби виглядати такий кооперативний дім, певно небогато нюйорських Українців над сею справою застановлялось. На мою думку, такий кооперативний дім виглядавби так; коли зголосилось кільканайцять чесних Українців і зложили по тисячу долярів, то можна поставити мурований будинок на кільканайцять фамілій, з найновійшими уладженнями, в чистій околици, на здоровім, свіжім воздусі. Правда, такий будинок більше буде коштувати як кільканайцять тисяч; решту можна сплачувати відповідними рантами. Коли припустимо, що треба (меньше-більше) місячно сплачувати двіста сорок долярів, то на кожду з дванайцять фамілій припаде платити двайцять долярів місячно. Найби було й трийцять, то кождий буде знати, що мешкає в здоровім, вигіднім помешканню і що платить самому собі, і що даний гріш йому вернеться.

До сих часів він платив тай той гріш ніколи не вертався, а ще до того мешкаєш в таких брудних помешканнях та брудних улицях, що аж страшно дивитись; а як Боже сонечко пригріє в літі то сами незнаємо, що з собою робити, недосить, що тяжко напрацюємось по брудних, темних, смердячих куточках та фабриках, а коли прийдеш домів то немаєш де вигідно відпочати та прохолодитись.

Тому пора нам, Українці, братись до будови кооперативних домів в чистих і здорових околицях.

Берім примір з других національностий, як Американців, Німців, Чехів та Жидів, котрі вже давно мають свої такі кооперативнім доми, та мешкають вигідно і в здорових, чистих помешканнях.

Час і пора нам Українці виносетись з брудного „Іст-Сайду" та переноситись до чистих та здорових околиць.

Петро Мартинюк.

ЖАРТИ

— Чи той молодий чоловік, що перше був зайнятий у вас, а тепер отворив собі власне підприємство, то порядна людина тай чи вміє він що?

— Він?! Таж то обманець, драб! Зрештою, що він навчився, то все від мене.

—o—

До переповненого трамваю всідає ще один гість. — Ковчег Ноя вже повний, — сказав на це хтось із гостий. А зараз почувся другий голос: — Ще ні. Ще бракує осла.

—o—

Жінка (до чоловіка, що вертає до дому пізно в ночі доволі підпитий): Де твоя добра й сильна постанова?

Чоловік: Не гнівайся жінко, але пиво було ще ліпше, а горілка ще сильнійша, як моя постанова.

—o—

Професор (до служниці): Підіть там на гору й спитайте, чи не збожеволіли вони, що такий гамір і крик счинили?

Служниця: Чи маю ждати на відповідь, прошу пана?

—o—

Пересада.

Чужинець: Чи клімат тут здоровий?

Постійний мешканець: Здоровий — то за мало. Тут протягом шести літ ніхто не вмер, за виїмком лікаря. Той вмер із голоду.

—o—

— Щож там твоя теща?

— Кажу тобі, то ангел не жінка!

— Щоо, вже вмерла?

— Ще жие.

—o—

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗА

за місяць лютий 1925 р.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 2. Масиич Марія, Василишин Марія.
В. 4. Кусень Марія.
В. 6. Фрицрик Василь.
В. 7. Гаталович Василь
В. 21. Поточняк Семен.
В. 25. Др. Вострософлін Николай.
В. 28. Чуццан Василь, Юнак Юлія, Кофлюк Параска, Кушів Анна, Ліхолат Станислав, Мотиль Кирило, Сонінка Марія, Сидор Олекса, Шовель Михайло, Щиптар Микола, Терешко Катерина, Зазуля Василь.
В. 31. Чачо Ева, Вовчок Микола.
В. 36. Чайковська Наталія, Лоняк Юлія.
В. 38. Салянський Йосиф.
В. 44. о. Корсуновський Павло.
В. 50. Кондратівна Варвара
В. 51. Колтун Григорій.
В. 59. Батог Михайло, Батог Марія.
В. 65. Бяленька Параскевія, Фечило Іван, Гриценько Йосиф, Гриценько Марія, Лабунська Зофія, Матвіюк Анастазія, Матвіюк Тома, Палажій Гнат, Перожак Анеля, Шургот Марія, Войтович Андрій.
В. 67. Керничний Михайло, Крук Мелявія, Пошпур Теодор.
В. 70. Чуправський Павло.
В. 72. Куртич Фелікса, Ласкос Станислав, Ласкос Іван, Маткович Петро.
В. 74. Литванович Клим, Тройчук Яків.
В. 76. Гима Марія, Полегонький Олекса.
В. 86. Шийка Зофія.
В. 87. Чехович Ева, Вархоляк Дмитро.
В. 90. Когуч Василь.
В. 91. Гресяк Марія.
В. 94. Туркевич Анна, Галаберда Мих., Седляр Стефан, Мандзюк Едвард, Розвадовський Ілько.
В. 98. Даннлюк Стефан.
В. 99. Данько Лукаш, Замора Андр.
В. 102. Кравець Василь, Гриб Марія, Сіка Марія, Пивоварник Йосиф, Щубака Ева, Комес Василь, Лучкович Іван, Топільницький Антін, Пивоварник Анастазія, Кравець Марія, Владика Ева.
В. 103. Курчак Анна.
В. 104. Качмарський Іван.
В. 108. Шалайко Андрій, Курч Ілько, Денега Іван, Бучинський Павло, Шалайко Марія, Бучинська Марія.
В. 111. Болеховський Михайло, Віщун Дмитро, Гультай Микита.
В. 119. Бурей Марія, Крус Олена.
В. 121. Гречкосій Теодор, Гречкосій Ірина, Титул Яків.
В. 123. Ятцун Дмитро.
В. 126. Згодич Петро, Барабаш Василь, Цуп Андрій.
В. 129. Луців Михайло.
В. 132. Роман Михайло, Палка Іван.
В. 134. Венгрин Марія.
В. 135. Циктиш Федор.
В. 140. Качмар Петро, Репич Дмитро, Пірко Андрій.
В. 146. Сенів Параскевія, Гефко Онуфрій.
В. 147. Бруцак Ксеня, Брощак Мик.
В. 151. Георгія Катерина.
В. 152. Кіт Іван.
В. 154. Кузбит Стефан.
В. 155. Ханевич Катерина, Гадик Зофія.
В. 156. Гобок Василь.
В. 158. Корчинська Зофія.
В. 159. Стрильбицька Текля.
В. 160. Варнаковський Іван.
В. 161. Куцаба Іван, Іваник Дмитро.
В. 164. Бутрій Михайло, Минюк Михайло.
В. 168. Бажан Андрій.
В. 169. Федьків Юрій, Любарський Григорій, Деренюк Максим, Гой Катерина, Градовий Петро.
В. 170. Лопаца Теодор.
В. 177. Дерлиця Василь.
В. 179. Добромільська Юстина, Горгала Петронеля.
В. 181. Лапчиський Петро.
В. 182. Романчук Іван.
В. 189. Канінець Олена, Лах Катерина, Канінець Катерина, Личко Катерина.
В. 191. Било Анна, Масевич Ірина.
В. 201. Палещук Іван.
В. 205. Коцюк Олена.
В. 206. Рапко Петро.
В. 208. Горбаль Микола.
В. 209. Кіщ Катерина, Місяк Йосиф, Валяк Зофія, Вадяк Анна.
В. 212. Солецька Агафія.
В. 213. Брилінський Іван, Клепач Мартин.
В. 216. Гасюк Анна, Мороз Александра.
В. 217. Ройка Іван, Васелина Андрій, Дзундза Панько.
В. 218. Крис Гавриїл, Стахура Розалія, Стахура Іван.
В. 221. Др. Назарук Осип, Цимбалістий Василь, Цимбаліста Стефанія.
В. 223. Банковський Олекса.
В. 229. Мияк Іван, Гайдучок Параска.
В. 232. Негребецький Дмитро.
В. 234. Гой Онуфрій.
В. 236. Галицький Ізидор, Баль Стефан, Галицька Анна, Баль Наталка.
В. 238. Штогрин Стефан.
В. 239. Нечипор Мартин, Шеремета Дмитро, Ганас Анна.
В. 241. Добривода Демко.
В. 242. Греса Іван.
В. 234. Борщ Петро.
В. 245. Шеремета Олекса.
В. 251. Данилюк Євдокія, Данилюк Микола.
В. 259. Іваньо Семен, Іваньо Юлія.
В. 266. Нищей Микола.
В. 268. Дякивський Антін.
В. 274. Сіка Ігнатій, Каперс Ів., Кравець Андрій, Сидоряк Стефан, Луцкевич Лукаш, Макар Франко.
В. 275. Шамбель Григорей, Юрків А. Марко.
В. 276. Магник Теодор, Карасик Стефанія, Карасик Кароліна.
В. 282. Безкоровайний Микола, Каний Іван.
В. 285. Забич Анна.
В. 289. Ганущак Микола, Ганущак Юлія.
В. 292. Слободян Петро, Ващук Павло, Ващук Ксеня, Вороняк Іван, Слободин Зофія, Демчук Горпина.
В. 294. Ядловський Стефан.
В. 296. Кузмиха Василь, Федан Іван, Стасів Йосиф, Комінко Микола, Подольський Ілько, Лобур Стефан, Лобур Зофія, Любчик Анна.
В. 298. Черняк Іван.
В. 299. Вальницький Стефан.
В. 300. Пирч Михайло.
В. 305. Гандзюк Микола, Будзар Стефан, Гентош Михайло.
В. 308. Похуйка Петро.
В. 310. Рибак Олекса.
В. 312. Раткович Яким.
В. 316. Кучмій Агафія, Іванців Марія, Левуш Катерина, Николяс Розалія.
В. 319. Крнковський Іван.
В. 321. Воробець Катерина.
В. 322. Марищук Анна, Творищук Хрестина, Длюбановська Брониславa.
В. 323. Тромко Станислав.
В. 327. Максимків Панько, Максимків Текля.
В. 328. Василевський Владислав, Мизян Франко, Мизян Малгожата.
В. 329. Бас Іван.
В. 336. Семенчук Анна, Федорович Антін.
В. 338. Федорчак Марія, Тисячний Микола.
В. 339. Косців Михайло.
В. 342. Савчак Іван.
В. 344. Гавришко Василь, Троян Павлина.
В. 350. Гуцалюк Микола.
В. 355. Кочан Григорій, Солоничка Ксеня.
В. 364. Короновський Теодор, Гаврик Анастазія.
В. 365. Чабан Олекса, Цибуляк Іван, Ярисимчук Василь, Останчук Максим.
В. 367. Бургер Ігнац, Трендей Йосиф, Плекан Микола, Петришин Стефан, Трендей Іван, Сподарик Дмитро, Білоголовський Теодор, Гринчук Олекса.
В. 370. Швець Катерина, Марущак Параскевія, Тайсар Михайло, Кучірка Варвара.
В. 381. Сінюта Петро, Хариш Теодор, Шверлюк Семен.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 9. Майкович Теодор.
В. 11. Андрейчук Евстахій.
В. 18. Витяк Анастазія, Витяк Семен.
В. 27. Шумило Іван, Дутка Стефан.
В. 67. Пастущак Михайло.
В. 72. Когут Іван.
В. 77. Будай Андрій.
В. 85. Петрак Володимир.
В 94. Колодницький Йосиф.
В. 104. Курець Іван.
В. 109. Твардий Франко, Тварда Анна.
В. 122. Степанський Роман.
В. 133. Хмара Францішка.
В. 136. Дубик Йосиф.
В. 145. Процко Володимир.
В. 191. Стангритчук Йосиф.
В. 192. Шкрамко Анна, Шкрамко Олекса.
В. 213. Лукасевич Антін.
В. 219. Нагай Онуфрій.
В. 222. Комарницький Гнат.
В. 237. Стецик Іван.
В. 243. Дурневич Василь.
В. 330. Хомяк Йосиф.
ська Юлія, Гавриляк Михайло.
В. 301. Вавричук Ілія.
В. 313. Швидкий Спиридон, Гадрилів Дорота.
В. 316. Петрів Андрій, Петрів Марія.
В. 330. омяк Йосиф.
В. 385. Лозовський Іван, Лозовська Анеля.
В. 388. Дмитрик Михайло.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 1. Лев Семен.
В. 15. Даців Антін.
В. 17. Вархоляк Анна.
В. 36. Матковська Зофія.
В. 50. Кондрат Теодор.
В. 65. Гавраняк Дмитро.
В. 67. Патуляк Петро.
В 76. Гима Теодор.
В. 91. Гаврик Стефан.
В. 120. Деленко Іван.
В. 182. Магомета Стефан, Магомета Зузанна.
В. 202. Вільчинська Марія.
В. 237. Заплітний Павло.
В. 252. Франків Микола.
В. 276. Мацюрак Йосиф, Мацюрак Павлина.
В. 294. Левків Василь.
В. 295. Галамай Теодор.
В. 302 Вавричук Ілія, Ногаш Ксеня.
В. 307. Аркатин Іван.
В. 319. Стецик Даниїл.
В. 321. Сербін Юстина.
В. 324. Луцик Яким, Луцик Марія.
В 381. Гузий Михайло.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ ЗА НЕПЛАЧЕННЄ МІСЯЧНИХ ВКЛАДОК.

В. 1. Ярема Катерина, Страгоський Іван.
В. 5. Коцан Петро, Коцан Марія.
В. 7. Захарчук Анна, Мияк Владислав, Роговський Дмитро.
В. 22. Савицька Йосифа.
В. 32. Філипович Юрій.
В. 40. Юрцан Василь, Пеленський Михайло, Пеленський Іван.
В. 45. Вульчин Василь.
В. 46. Васильків Михайло.
В. 62. Якубович Текля.
В. 69. Щур Микола.
В. 75. Коваль Василь.
В. 77. Кушиль Микола, Цвек Іван.
В. 83. Михальчук Митрифан.
В. 91. Гресько Іван.
В. 94. Дрогомирецький Йосиф, Галька Тимко.
В. 96. Тепко Гнат, Стельман Іван, Ярош Катерина.
В. 100. Манзяк Михайло.
В. 102. Цап Демко.
В. 103. Пастернак Теодор.
В 106. Гніздор Василь.
В .109. Тинюк Андрій, Новак Роман.
В. 114. Коваленько Марія, Коваленько Іван.
В. 126. Процик Іван, Федеронко Іван, Хомяк Іван.
В. 133. Гой Василь, Грицай Іван.
В. 137. Собович Балвіна, Собович Стефан.
В. 138. Ціжман Томко.
В. 142. Цупка Ігнац.
В. 166. Пашко Михайло, Николич Микола.
В. 170. Тхір Михайло, Лесобий Григорій.
В. 172. Панчишин Теодор.
В. 174. Гнатишак Григорій.
В. 182. Токарчук Олена, Кидун Йосафат.
В. 201. Лукаш Рафаїл.
В. 209. Кельман Стефан.
В. 211. Борик Михайлина.
В. 220. Савчук Мартин.
В. 221. Васьків Андрій, Жубрицький Іван, Лапко Дамян, Войцеховський Василь.
В. 222. Сенів Олекса, Синюк Андрій, Вовчак Корнило.
В. 232. Вархолик Дмитро.
В. 234. Чопиж Теодор.
В. 238. Ярошевський Пилип.
В. 252. Філипович Йосиф.
В. 253. Сорохній Іван, Щерба Микола.
В. 268. Громяк Петро.
В. 276. Керда Анастазія.
В. 280. Росовський Дмитро.
В. 293. Вітиска Анастазія.
В. 298. Подуфалий Павло, Паламар Томаш.
В. 302. Харняк Юрій, Дмитрик Михайло, Харняк Олена.
В. 316. Маліновський Михайло, Руковська Анна, Руковський Павло.
В. 317. Довгий Іван.
В. 326. Маївський Григорій.
В. 336. Заремба Петро, Клим Іван, Лазука Михайло, Грабський Дмитро.
В. 347. Куц Петро.
В. 351. Профета Іван.
В. 364. Стойка Олекса.
В. 367. Весоловський Василь.
В. 369. Сохан Онуфрій, Ладиш Ілія.
В. 385. Гунчак Микола, Гунчак Апольовія, Федушко Григорій, Мізак Іван, Голіят Мартон, Бецкало Анна, Гуленчин Дмитро, Ясенюк Рудольф, Климчук Іван, Гуленчин Ева, Ясенюк Анна, Климчук Марія, Рухлій Константин.
В. 388. Гошинець Василь, Чайковська Марія.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 3. Дзера Ониско, Гавраняк Дм.
В. 12. Лусик Марія.
В. 16. Магомета Стефан, Магомета Зузанна.
В. 38. Гима Теодор, Вільчинська Марія.
В. 45. Лев Семен.
В. 80. Волошин Дмитро, Волошин Текля.
В. 98. Шевчук Іван.
В. 133. Базарницька Ксеня.
В. 160. Левків Василь.
В. 161. Мацюрак Йосиф, Мацюрак Павлина.
В. 162. Курило Іван.
В. 170. Гречин Марія, Гречин Антін.
В. 175. Масляк Катерина, Масляк Йосиф.
В. 181. Зелененький Дмитро.
В. 217. Матковська Зофія.
В. 237. Федорович Михайло.
В. 239. Аркатин Іван.
В. 238. Стецик Даниїл.
В. 301. Вавричук Ілія.
В. 379. Франків Микола.
В. 385. Гаврию Стефан.

ЧЛЕНИ ПОМЕРШІ.

В. 1. Хорощак Семен, Кундрій Іван.
В. 7. Цвіонкала Антін.
В. 25. Андрейко Дмитро.
В. 32. Омохель Кароль.
В. 75. Слупецький Остап.
В. 104. Савка Анастазія.
В. 133. Сорочан Григорій.
В. 217. Лущишин Антін.
В. 229. Тринда Казимир.
В. 230. Лощак Ілія.
В. 316. Британ Василь.
В. 324. Качор Кирило.
В. 364. Небожук Іван.

ЗІСТАВЛЕННЄ:

З кінцем місяця січня 1925 р. було повнолітних членів	17.202
В місяцю лютім 1925 р. принято нових членів	272
В місяцю лютім 1925 р. принято нанова	38
В місяцю лютім 1925 р. принято з переступними листами	27
В місяцю лютім 1925 р. принято з інших кляс	11
Разом	17.550
В місяцю лютім 1925 р. суспендовано	109
В місяцю лютім 1925 р. відійшли з переступними листами	28
В місяцю лютім 1925 р. відійшли до інших кляс	11
В місяцю лютім 1925 р. померло	14
Разом	162
З кінцем місяця лютого 1925 р. в У. Н. Союзі було повнолітних членів	17.388

ЗІСТАВЛЕННЄ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В клясі Д.	на $ 100	15
В клясі А.	на $ 250	377
В клясі АА.	на $ 500	5.353
В клясі В.	на $ 750	824
В клясі С.	на $1000	10.619
В клясі ВВ.	на $1500	173
В клясі СС.	на $2000	27
	Разом	17.388

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТМЕНТ.

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 2. Поточна Франя.
В. 3. Ціціла Марія, Ціціла Олена, Ціціла Петро.
В. 4. Кусень Олена, Кусень Волод.
В. 6. Федів Стефан, Федів Микола, Фридрик Михайло, Мурайка Анна, Пейдерська Анна, Плетеник Михайло, Пейдерська Марія.
В. 7. Сухиня Михайло.
В. 8. Іващишин Стефан.
В. 15. Шимра Йосиф.
В. 18. Підлипчак Василь.
В. 23. Захаревич Василь.
В. 26. Петрина Марія.
В. 28. Бабяк Анна, Кофлюк Іван, Кофлюк Григорій.
В. 30. Бат Михайло.
В. 31. Стах Іван, Стах Михайло.
В. 36. Чернець Марія, Стрилець Катерина.
В. 44. Цап М. Василь, Цап А. Дорота.
В. 47. Михайлишин Гнат.
В. 50. Трубилович Михайло, Трубилович Семен, Трубилович Катерина.
В. 56. Габак Іван, Габак, Михайло, Грушкевич Петро, Грушкевич Ева, Грушкевич Марія, Грушкевич Іван, Проць Анна, Проць Анастазія, Рафа Анастазія, Рафа Володимир, Рафа Катерина, Рафа Михайло, Севний Михайло, Севний Олекса, Солецький Іван, Солецький Павло, Сирило Юрій, Сирило Петро, Вербицький Іван, Вербицька Марія, Вітенько Володимир.
В. 58. Стар Олекса, Стар Марія, Стар Іван.
В. 59. Батох Геноефа, Батох Микола, Срогі Петро, Срога Анна.
В. 63. Бобак Йосиф, Бобак Павло, Бобак Михайло, Бобак Клементій, Бобак Іван, Бобак Ілько, Дуткевич Петро.
В. 64. Ющишин Анна.
В. 65. Бандра Анна, Фучила Василь, Фучила Михайло, Магаровський Василь.
В. 67. Грибиник Володимир, Вавро Нестор.
В. 74. Дидьо Анна, Дидьо Михайло, Дидьо Іван, Дидьо Юлія, Олач Анна, Олач Іван.
В. 76. Гима Василь.
В. 85. Костюк Катерина.
В. 90. Лопух Олена, Пухир Іван, Ревацька Анна, Ревацький Юрій, Скольска Параска, Вишник Олена.
В. 96. Ничай Микола, Ничай Іван, Ничай Йосиф, Павлюк Андрій.
В. 99. Іващишин Михайло, Іващишин Василь.
В. 102. Владика Володимир.
В. 116. Сеньків Марія.
В. 123. Білецький Володимир, Білецький Петро, Білецька Юлія, Торган Михайло.
В. 124. Щербатий Йосиф.
В. 128. Каршень Антоніна.
В. 135. Глушко Дмитро.
В. 137. Нановська Анна, Шевчук Станислава, Шевчук Зигмунт, Шевчук Йоанна, Шевчук Чеслав, Шевчук Франя.
В. 146. Андрушків Володимир.
В. 147. Мицьо Василь, Мицьо Стефан, Падус Ольга, Падус Володимир, Савечка Іван, Савечка Петро.
В. 155. Будняк Варвара, Будняк Григорій, Будняк Петро, Ханевич Зофія, Ханевич Володимир, Ханевич Розалія, Ханевич Анна.
В. 158. Чабак Анна, Жукевич Теодор.
В. 159. Петріївський Григорій.
В. 177. Бісюк Евгенія, Бісюк Мирослава, Бісюк Аполонія.
В. 179. Трунко Володимир.
В. 182. Харко Михайло, Харко Надя.
В. 203. Юречко Василь.
В. 209. Дацько Станислав, Мисяк Володимир, Мисяк Анна, Мисяк Юлія, Мисяк Надя, Вадяк Ольга.
В. 213. Мартиняк Текля.
В. 214. Кацюба Марія.
В. 217. Іванів Василь, Іванів Анна, Іванів Стефан, Ковба Анна, Стехна Юлія, Стехна Михайло.
В. 218. Стахура Михайло, Стахура Анна, Стахура Йосиф.
В. 220. Чорній Мирослав.
В. 221. Шпикула Любов.
В. 223. Дрозд Михайло, Котлярчик Іван, Котлярчик Василь, Котлярчик Володимир, Котлярчик Олена, Кравчук Василь, Шопак Марія.
В. 229. Літвак Кароль.
В. 234. Сапса Розалія.
В. 239. Ганас Стефанія, Ковальчик Анна, Нагірна Олена, Вельгун Марія, Вельгун Анна.
В. 241. Камфоник Антін, Камфоник Іван, Сусла Михайло.
В. 242. Любянецький Михайло, Любянецький Теодор, Любянецька Анна.
В. 246. Москалик Анна, Москалик Володимир, Пилюк Мирослав, Ружила Мирослав, Ружила Анна.
В. 259. Іваньо Стефан, Іваньо Андр.
В. 275. Шамбель Станислав.
В. 276. Рудакевич Р. Михайло.
В. 289. Головка Стефан, Головка Михайло, Головка Анна, Ганущак Катерина.
В. 292. Слободян Александер.
В. 294. Яцек Іван, Яцек Зофія, Яцек Юстина, Яцек Теодор, Яцек Юлія.
В. 300. Клим Василь.
В. 316. Іванців Катерина.
В. 318. Саюк Анна, Саюк Михайло, Саюк Іван.
В. 326. Шиманський Чеслав.
В. 328. Бобич Стефан, Музика Вас.
В. 332. Секержицька Марія, Секержицька Стефанія, Секержицький Йосиф, Секержицький Михайло.
В. 338. Янковський Йосиф, Янковський Ілько, Янковський Стефан.
В. 364. Бец М. Олена, Юречко Анна, Михалечко Олена, Роборецька Анна, Сомсин Анна.
В. 365. Мускалик Марія, Мускалик Анна, Мускалик Катерина.
В. 370. Кошлайчук Франя, Кошлайчук Василь, Кошлайчук Богдан.
В. 371. Яценти Олена.
В. 385. Степанчак Стефанія.
В. 388. Заремба Юлія.

НАНОВО ПРИНЯТІ ДІТИ:

В. 85. Петрак Анна, Петрак Володимир, Петрак Розалія, Петрак, Параска, Петрак Олекса.
В. 136. Тимчук Михайло, Тимчук Едвард.
В. 276. Білик Йосиф, Білик Стефан, Фізор Михайло, Фізор Марія, Юрчак Анна, Велгус Михайло, Велгус Іван.
В. 385. Лозовський Володимир, Лозовська Анна, Лозовський Павло.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ (КАРТАМИ):

В. 15. Даців Константин.
В. 50. Кондратів Григорій.
В. 90. Масиниці Ева.
В. 114. Куйбіда Катерина.
В. 182. Магомета Юрій, Магомета Олена.
В. 234. Нагребецький Михайло, Нагребецька Марія, Нагребецька Антоніна, Нагребецький Дмитро.
В. 276. Мацюрак Стефан, Мацюрак Іван, Мацюрак Адам, Мацюрак Ева.
В. 294. Лепка Анна, Левка Михайло.
В. 316. Легкий Володимир, Легка Параска.
В. 324. Луцик Анна.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ ЗА НЕПЛАЧЕННЄ МІСЯЧНИХ ВКЛАДОК:

В. 1. Лучковець Семен, Амбіцька Антоніна, Амбіцька Ольга.
В. 5. Коцан Марія, Коцан Іван, Коцан Анна.
В. 18. Дзядик Йосиф.
В. 25. Ризник Іван, Ризник Ілько.
В. 40. Пеленська Марія.
В. 44. Придка Марія.
В. 100. Манзяк Михайло, Манзяк Василь.
В. 126. Кузмин Михайло, Кузмин Микола, Кузмин Катерина, Кузмин Анна, Кузмин Стефан.
В. 166. Пашко Анна.
В. 175. Масляк Анна, Маляк Катерина, Масляк Вікторія.
В. 181. Іржа Тимко.
В. 218. Гілвак Катерина.
В. 220. Савчук Стефан, Савчук Володимир.
В. 234. Кешенюк Іван, Кешенюк Олекса, Кешенюк Анастазія.
В. 235. Бобак Микола, Бобак Антін, Бобак Йосифа, Бобак Іван, Денко Павло, Денко Ксеня, Денко Розалія, Денко Анеля.
В. 252. Филипів Олена, Филипів Богдан.
В. 276. Керда Марія, Матіяшовський Іван, Петришак Йосиф, Петришак Олена, Стубан Олена, Томашевська Марія, Муральчик Іван, Зіндкан Михайло.
В. 302. Хариняк Марія, Хариняк Дм.
В. 313. Кузма Василь, Кузма Павлина, Кузма Ольга, Кузма Анна.
В. 347. Бружина Василь, Бружина Стефан, Бружина Петро, Бружина Ів.
В. 385. Бечкало Володимир, Бечкало Михайло, Бечкало Марія, Бечкало Василь, Гулинчин Стефан, Гулинчин Микола, Гулинчин Ольга, Ясинюк Володимир.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. СОЮЗА:

В. 38. Саламський Осип.
В. 91. Кричевський Франко.
В. 276. Стефанович Евген, Махник Теодор, Карасік Кароліна, Карасік Стефанія.
В. 330. Пухір Олена, Пухир Семен.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 16. Магомета Олена, Магомета Юрій.
В. 80. Волошин Михайло.
В. 160. Левка Михайло, Левка Анна.
В. 161. Мацюрак Адам, Мацюрак Іван, Мацюрак Стефан, Мацюрак Ева.
В. 170. Гречин Марія, Гречин Дмитро, Швець Анна.
В. 179. Кондратів Григорій.

ЗІСТАВЛЕННЄ:

З кінцем місяця січня 1925 р. було в У. Н. С. дітий членів	9.706
В місяцю лютім 1925 р. принято нових	221
В місяцю лютім 1925 р. принято нанова	17
В місяцю лютім 1925 р. принято з переступними листами	19
Разом	9.963
В місяцю лютім 1925 р. суспендовано	65
В місяцю лютім 1925 р. відійшли з Мол. Деп. до старших чл.	8
В місяцю лютім 1925 р. відійшли з переступними листами	13
Разом	86
З кінцем місяця лютого 1925 р. було дітий членів в У. Н. С.	9.877

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЄ:

З початком м. лютого в У. Н. С. було всіх обезпечених	26.908
В місяцю лютім 1925 р. прибу повнолітних членів	186
В місяцю лютім 1925 прибуло дітий членів	171
З кінцем місяця лютого 1925 р. всіх обезпечених	27.265

У В А Г А

котру кождий відділовий урядник і член Українського Народного Союза повинен пильно прочитати і до неї тісно застосуватися.

Так повнолітні як і молодечі члени У. Н. Союза, оголошені в рекордовім звіті за місяць лютий 1925 року як суспендовані або виключені за неплаченнє місячних вкладок чи з інших причин згідно зі статутом організації, коли хотять і надальше бути членами У. Н. Союза, мусять зголоситися в протягу сего місяця (марта) до своїх відділів і вписатися нанова, заплативши всі свої вкладки і залеглости до місцевої каси на руки відділових урядників. Єсли цего не вроблять до кінця місяця марта 1925 р. то в цвітні 1925 року мусять виповнити нові аплікації (просьби о принятє) наколи схотять бути дальше членами У. Н. Союза, подібно як кождий новий кандидат. Ці знов члени, так повнолітні як і малолітні, котрі в місяці лютім 1924 р. взяли переступні листи а еще доси не зголосились до іншого правно істнуючого відділу У. Н. Союза, мусять це зробити в місяці марті 1925 р., бо на другий місяць то є в цвітні 1925 року стратять всі членські права і моглиби бути приняті тілько на підставі нових аплікацій (просьб о принятє).

І. Каштанюк, гол. рек. секретар,

По бажанням.

— Чи ви збожеволіли, даєте мені кімнату при самім кладовищі?

— Ну, виж хотіли кімнати в спокійній околиці.

—o—

Всезнайко.

— Чи можете потвердити присягою ваші зізнання?

— Ще би ні, пане президент? Хотів би я знати, чи ю така присяга, якої я не міг би зложити.

—o—

На скруті вулиці якийсь хлопчик, що гнав із усіх сил, впав на прохожу жінку.

— Мій Боже, — викликнула жінка — деж ти так гониш, хлопче?

— До дому, — відповів засапаний хлопець — мама бити-ме мене.

— То тобі тому так спішно, щоби мати вибила тебе?

— Ні, Але як я спізнюся, батько буде вже дома й вибе мене.